

LIDIA HLIB

POVEȘTILE CĂSUȚEI CU SURPRIZE

LIDIA HLIB

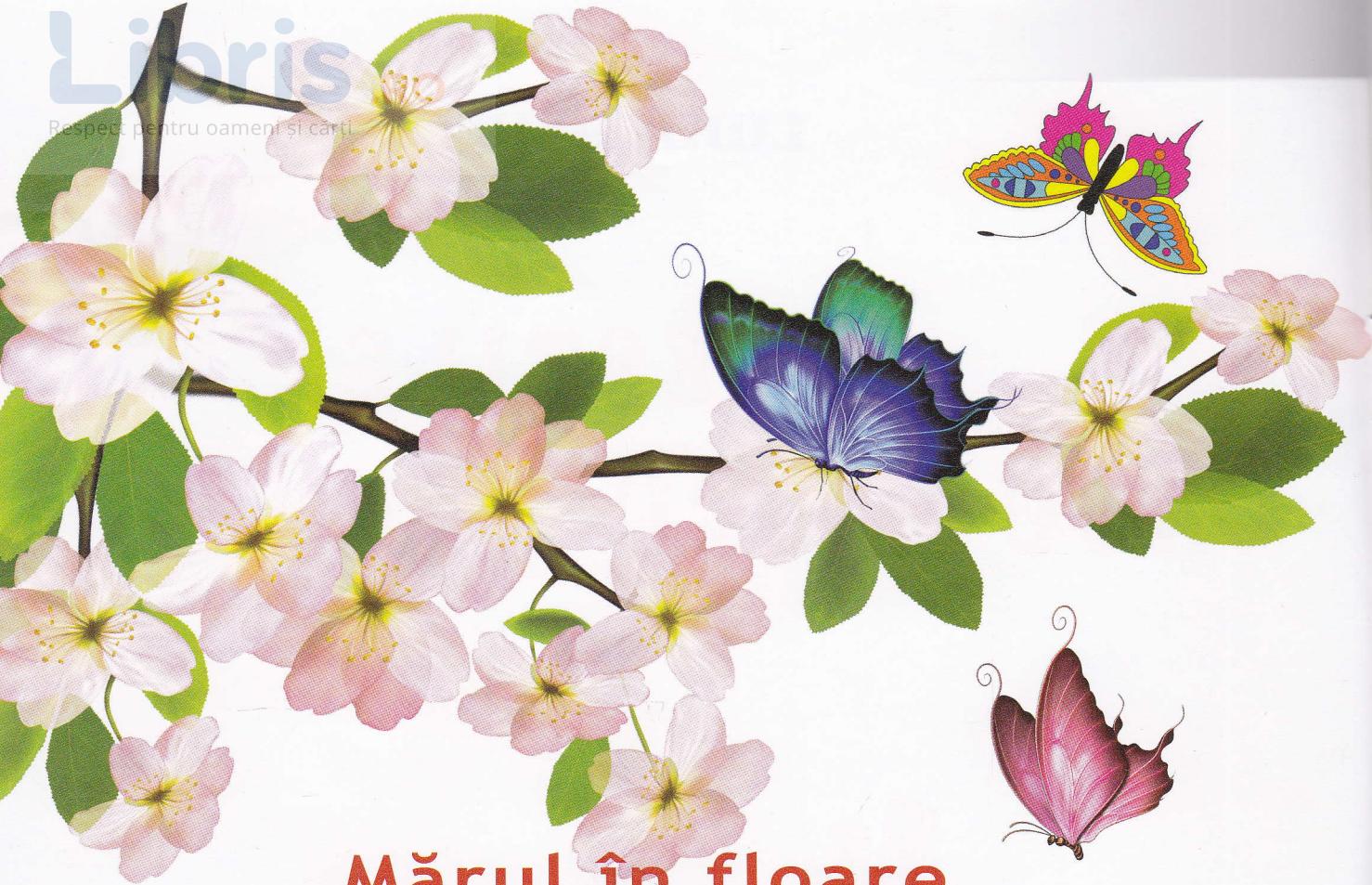
POVEȘTILE CĂSUȚEI CU SURPRIZE

C U P R I N S

MĂRUL ÎN FLOARE	2
CĂSUȚA CU SURPRIZE	3
FETIȚA ȘI FLOAREA	6
ASCENSORUL	8
BONDOCEL	10
O POVESTE ADEVĂRATĂ	12
POVESTEA VRĂBIUȚEI BLONDE	16
CIOARA ȘI PIANISTUL	18
NOURAȘUL	23
FRUNZA ZBURĂTOARE	27
DE CE NU ZBOARĂ OMUL?	29

Mărul în floare

E copil mic. Mic, mic. Și totul în jur e mare. Mare, mare. Ușa, geamurile, pătucul. I și mărul în floare. Iar florile lui formează un cer alb-roz. Ochii naivi îl privesc clipe-n reacăt, mâinile se îndreaptă spre el, încearcă să-l ajungă. E atât de frumos acest cer!

Trec pe lângă măr oamenii. Florile le ating fruntea și buzele. În grabă mare ei chimbă două-trei cuvinte zgârcite, parcă a mirare: „E frumos mărul!...” și pleacă mai departe. Rămâne doar copilul cu aceste cuvinte în suflet. Sub pomul în floare. În căerea creșterii lui. Rămâne să simtă atingerea albinei de gingeșă floare. Să simtă durerea răbufnirii vântului cu petale rupte ce cad, strivite apoi sub picioare. Dulci petale – fulgi de nea ce nu se topesc și albe rămân până se mistuie!..

Copilul e mic și naiv. El nu cunoaște legile vieții. Se uită la flori, se uită la fructe. Apoi iar la flori și iar la fructe, până îi pare și ușa mai strâmtă, și geamul mai mic...

Dar nu e îmbrăcat numai în flori albe cerul copilului! Și mărul în floare dispără în ceată. Și petalele cad...

Fostul copil le poartă în suflet și duioșia îl aduce multe primăveri la rând către mărul în floare. Către gingeșele lui petale – fulgi de nea, ce nu se topesc și albe rămân până se mistuie!